

Žemaitėjė

Žemaitėjė – mona brongė...
Tèn, kor Skouds, tèn, kor Plungė,
Kor Valontis, kor Mairuonis –
Vèsor ĩr tik gerė žmuonės...

Anėi mĩl žemaitiu krašta –
Ne iš žuodiu, ne iš rašta...
Anou mĩl tep, kap saka,
Nepamėršė tievũ taka.

Žėng tou tako anėi drōsė
Kap tėi klevā, kap tėi ousė...
Nepabũgė... Nepalũžė,
Nuors kap smakā tankā ũžė...

Tievũ, buočiu gav stiprybės,
Ėr žemaitėškas kontrybės... –
Su tou duovana žemaitis
Ein runkuovės pasiraitės.

Ėr i darba, Ėr i mũši –
Vės Tievynė sava pouštė... –
Gal Ėr žuodis ŽEMAITĖJĖ
Širdie mon kap daigs prigėjė...